

EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Strasbūras, 2017 m. kovo 15 d.
(OR. en)**

**2015/0281 (COD)
LEX 1722**

**PE-CONS 53/1/16
REV 1**

**DROIPEN 203
COPEN 367
JAI 1028
CODEC 1790**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA DĖL KOVOS SU TERORIZMU,
PAKEIČIANTI TARYBOS PAMATINĮ SPRENDIMĄ 2002/475/TVR IR IŠ DALIES KEIČIANTI
TARYBOS SPRENDIMĄ 2005/671/TVR**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2017/...**

2017 m. kovo 15 d.

**dėl kovos su terorizmu,
pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir
iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į 83 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros²,

¹ OL C 177, 2016 5 18, p. 51.

² 2017 m. vasario 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) Sąjunga yra grindžiama visuotinėmis žmogaus orumo, laisvės, lygybės ir solidarumo bei pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms vertybėmis. Ji grindžiama valstybėms narėms bendrais demokratijos ir teisinės valstybės principais;
- (2) teroro aktai yra vienas iš sunkiausių visuotinių žmogaus orumo, laisvės, lygybės ir solidarumo bei naudojimosi žmogaus teisėmis ir pagrindinėms laisvėms vertybių, kuriomis grindžiama Sąjunga, pažeidimų. Jie yra vienas iš rimčiausių išpuolių, nukreiptų prieš demokratijos ir teisinės valstybės principus, kurie yra bendri valstybėms narėms ir kuriais grindžiama Sąjunga;

- (3) Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR¹ yra valstybių narių kovos su terorizmu baudžiamosios justicijos priemonėmis pagrindas. Visoms valstybėms narėms bendra teisine sistema, visų pirma suderinta teroristinių nusikaltimų apibrėžtimi, nustatomi kriterijai, kuriais vadovaudamosi kompetentingos nacionalinės institucijos keičiasi informacija ir bendradarbiauja pagal Tarybos pamatinį sprendimą 2006/960/TVR², Tarybos sprendimus 2008/615/TVR³ ir 2005/671/TVR⁴, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 603/2013⁵ ir Tarybos pagrindų sprendimus 2002/584/TVR⁶ bei 2002/465/TVR⁷;

¹ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/475/TVR dėl kovos su terorizmu (OL L 164, 2002 6 22, p. 3).

² 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinamo (OL L 386, 2006 12 29, p. 89).

³ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje (OL L 210, 2008 8 6, p. 1).

⁴ 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos sprendimas 2005/671/TVR dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo teroristinių nusikaltimų srityje (OL L 253, 2005 9 29, p. 22).

⁵ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 603/2013 dėl Eurodac sistemos pirštų atspaudams lyginti sukūrimo siekiant veiksmingai taikyti Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų bei Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų palyginti duomenis su Eurodac sistemos duomenimis ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1077/2011, kuriuo įsteigiama Europos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (OL L 180, 2013 6 29, p. 1).

⁶ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

⁷ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/465/TVR dėl jungtinių tyrimo grupių (OL L 162, 2002 6 20, p. 1).

- (4) pastaraisiais metais terorizmo grėsmė išaugo ir sparčiai išsiplėtė. Užsienio teroristais kovotojais vadinami asmenys vyksta į užsienį terorizmo tikslu. Grįžtantys užsienio teroristai kovotojai kelia dar didesnę grėsmę saugumui visose valstybėse narėse. Užsienio teroristai kovotojai siejami su neseniai įvykdytais išpuoliais ir sąmokslais keliose valstybėse narėse. Be to, Sąjungai ir jos valstybėms narėms vis didesnę grėsmę kelia asmenys, įkvėpti ar parengti teroristinių grupių užsienyje, tačiau liekantis Europoje;
- (5) savo Rezoliucijoje 2178 (2014) JT Saugumo Taryba pareiškė susirūpinimą dėl stiprėjančios užsienio teroristų kovotojų keliamos grėsmės ir pareikalavo, kad visos JT valstybės narės užtikrintų, jog už su šiuo reiškiniumi susijusią nusikalstamą veiką būtų baudžiama pagal nacionalinę teisę. 2015 m. Europos Taryba šiuo klausimu priėmė Europos Tarybos konvencijos dėl terorizmo prevencijos papildomą protokolą;
- (6) atsižvelgiant į plintančią terorizmo grėsmę ir į Sąjungos bei valstybių narių teisinės pareigas pagal tarptautinę teisę, teroristinių nusikaltimų, su teroristine grupe susijusių nusikalstamų veikų ir su teroristine veikla susijusių nusikalstamų veikų apibrėžtys visose valstybėse narėse turėtų būti dar labiau suderintos, kad jos išsamiau apimtų visų pirma užsienio teroristų kovotojų veiklą ir su teroristų finansavimu susijusią veiklą. Už tokią veiklą turėtų būti baudžiama ir tuo atveju, jei ji vykdoma internetu, įskaitant socialinius tinklus;

- (7) be to, dėl terorizmo tarpvalstybinio pobūdžio siekiant kovoti su terorizmu reikia griežtų koordinuojamų atsakomųjų veiksmų ir bendradarbiavimo valstybėse narėse ir tarp jų, taip pat su kompetentingomis Sąjungos agentūromis ir įstaigomis, įskaitant Eurojustą ir Europolą, ir tarp jų. Todėl turėtų būti veiksmingai naudojamos turimos bendradarbiavimo priemonės ir ištekliai, pavyzdžiui, jungtinės tyrimų grupės ir Eurojusto rengiami koordinaciniai pasitarimai. Dėl terorizmo visuotinio pobūdžio būtinas tarptautinis atsakas, o Sąjunga ir jos valstybės narės turi stiprinti bendradarbiavimą su atitinkamomis trečiosiomis valstybėmis. Siekiant apsaugoti elektroninius įrodymus ir jų gauti taip pat būtini griežti koordinuojami atsakomieji veiksmai ir bendradarbiavimas;
- (8) šioje direktyvoje išsamiai išvardijami tokie sunkūs nusikaltimai, kaip pasikėsinimas į asmens gyvybę, tyčinės veikos, kurias galima priskirti teroristiniams nusikaltimams, kai ir jei jos įvykdomos siekiant konkretaus teroristinio tikslo, t. y. stipriai įbauginti gyventojus, neleistinai priversti vyriausybę arba tarptautinę organizaciją imtis veiksmų arba jų nesiimti, arba rimtai destabilizuoti ar sunaikinti pagrindines šalies ar tarptautinės organizacijos politines, konstitucines, ekonomines ar socialines struktūras. Grasinimas įvykdyti tokias tyčines veikas taip pat turėtų būti laikomas teroristiniu nusikaltimu, kai remiantis objektyviomis aplinkybėmis nustatoma, kad toks grasinimas buvo vykdytas siekiant kurio nors iš tokių teroristinių tikslų. Kita vertus, veikos, kuriomis siekiama, pavyzdžiui, priversti vyriausybę vykdyti veiksmus ar nuo jų susilaikyti, tačiau kurios nėra įtrauktos į išsamų sunkių nusikaltimų sąrašą, pagal šią direktyvą nelaikomos teroristiniais nusikaltimais;

- (9) su teroristine veikla susijusios nusikalstamos veikos yra labai sunkaus pobūdžio, nes gali skatinti daryti teroristinius nusikaltimus ir sudaryti galimybę teroristams bei teroristinėms grupėms palaikyti ir plėtoti savo nusikalstamą veiklą, todėl šios veiklos kriminalizavimas yra pateisinamas;
- (10) viešo kurstymo įvykdyti teroristinį nusikaltimą nusikalstamoms veikoms priskiriamas, *inter alia*, terorizmo šlovinimas ir pateisinimas arba pranešimų ar vaizdų, įskaitant susijusius su terorizmo aukomis, platinimas internete ir realiame gyvenime siekiant užsitikrinti paramą teroristų elgesiui ar stipriai įbauginti gyventojus. Už tokį elgesį turėtų būti baudžiama, kai dėl jo kyla pavojus, kad gali būti įvykdyti teroro aktai. Kiekvienu konkrečiu atveju svarstant, ar esama tokio pavojaus, turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias su tuo atveju susijusias aplinkybes, pavyzdžiui, pranešimo autorių ir adresatą, taip pat aplinkybes, kuriomis veika yra vykdoma. Taikant nuostatą dėl viešo kurstymo pagal nacionalinę teisę taip pat turėtų būti atsižvelgiama į pavojaus mastą ir tikėtinumą;

- (11) kriminalizavus dalyvavimą mokiniu teroristų rengime papildoma jau kriminalizuota teroristų rengimo veika, ypač atsižvelgiama į grėsmes, kurias kelia asmenys, aktyviai besirengiantys daryti teroristinius nusikaltimus, įskaitant tuos, kurie galiausiai veikia kaip pavieniai asmenys. Dalyvavimas mokiniu teroristų rengime apima žinių, dokumentacijos ar praktinių įgūdžių įgijimą. Savarankiškas rengimasis, be kita ko, naudojantis internetu ar kita mokomąja medžiaga, taip pat turėtų būti laikomas dalyvavimu mokiniu teroristų rengime, kai tai daroma aktyviai ir ketinant įvykdyti teroristinį nusikaltimą arba prisidėti prie jo įvykdymo. Atsižvelgiant į visas konkrečias su tam tikru atveju susijusias aplinkybes, išvadą dėl tokio ketinimo galima padaryti, pavyzdžiui, remiantis medžiagos, kuria domimasi, rūšimi ir paieškos dažnumu. Taigi sprogmenų gamybos vadovo parsisiuntimas siekiant įvykdyti teroristinį nusikaltimą galėtų būti laikomas dalyvavimu mokiniu teroristų rengime. Kita vertus, vien lankymasis interneto svetainėse ar medžiagos rinkimas teisėtais tikslais, pavyzdžiui, akademiniiais arba mokslinių tyrimų tikslais, pagal šią direktyvą nelaikomas dalyvavimu mokiniu teroristų rengime;

- (12) atsižvelgiant į grėsmės rimtumą ir poreikį visų pirma sustabdyti užsienio teroristų kovotojų srautus, būtina kriminalizuoti išvykimą terorizmo tikslais, t. y. siekiant ne tik vykdyti teroristinius nusikaltimus ir rengti teroristus arba dalyvauti mokiniu teroristų rengime, bet ir dalyvavimą teroristinės grupės veikloje. Nebūtina kriminalizuoti paties vykimo. Be to, vis didesnę grėsmę saugumui kelia kelionės į Sąjungos teritoriją terorizmo tikslais. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti vykimo į atitinkamą valstybę narę terorizmo tikslais keliamos terorizmo grėsmės klausimą spręsti kriminalizuodamos parengiamuosius veiksmus, kurie gali apimti planavimą ar sąmokslą, siekiant įvykdyti teroristinį nusikaltimą arba prisidėti prie jo įvykdymo. Taip pat turėtų būti kriminalizuojami visi veiksmai, kuriais palengvinamos tokios kelionės;
- (13) neteisėta prekyba šaunamaisiais ginklais, nafta, narkotikais, cigaretėmis, suklastotomis prekėmis ir kultūros vertybėmis, taip pat prekyba žmonėmis, reketas ir turto prievartavimas tapo pelningais teroristinių grupių finansavimo šaltiniais. Todėl stiprėjantis ryšys tarp organizuoto nusikalstamo ir teroristinių grupių kelia vis didesnę grėsmę Sąjungos saugumui ir todėl į tai turėtų atsižvelgti baudžiamajame procese dalyvaujančios valstybių narių institucijos;

- (14) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849¹ nustatytos bendros taisyklės, reglamentuojančios Sąjungos finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevenciją. Valstybėse narėse ne tik turėtų būti laikomasi šio prevencinio požiūrio į teroristų finansavimą – už tokį finansavimą taip pat turėtų būti baudžiama. Turėtų būti kriminalizuotas ne tik teroro aktų finansavimas, bet ir teroristinės grupės finansavimas, taip pat kitų nusikalstamų veikų, susijusių su teroristų veikla, pavyzdžiui, verbavimo teroristinei veiklai ir teroristų rengimo ar kelionių teroristiniais tikslais, finansavimas, kad būtų išardytos paramos struktūros, palengvinančios teroristinių nusikaltimų darymą;
- (15) už materialinės paramos terorizmui teikimą pasitelkiant asmenis, vykdančius arba tarpininkaujančius vykdant paslaugų, turto ir prekių tiekimą ar judėjimą, įskaitant prekybos sandorius, susijusius su įvežimu į Sąjungą arba išvežimu iš Sąjungos, pavyzdžiui, archeologinę, meninę, istorinę ar mokslinę vertę turinčių kultūros vertybių, neteisėtai išvežtų iš teritorijos, kurią išvežimo metu kontroliavo teroristinė grupė, pardavimą, įsigijimą ar mainus, valstybėse narėse turėtų būti baudžiama kaip už pagalbą terorizmui ir bendrininkavimą šioje veikloje arba kaip už terorizmo finansavimą, jei tai atliekama žinant, kad šias operacijas arba iš jų gautas pajamas ketinama visiškai arba iš dalies panaudoti teroristiniais tikslais arba jos bus naudingos teroristinėms grupėms. Siekiant veiksmingai kovoti su neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, kuri yra vienas iš teroristinių grupių pajamų šaltinių, gali reikėti papildomų priemonių;

¹ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

- (16) turėtų būti baudžiama už kėsiniimąsi vykti terorizmo tikslais, už kėsiniimąsi rengti teroristų mokymą ir kėsiniimąsi verbuoti teroristinei veiklai;
- (17) kalbant apie šioje direktyvoje numatytas nusikalstamas veikas, visiems šių veikų sudėtiniais elementams turi būti taikoma tyčios samprata. Išvadą, kad veiksmas ar neveikimas yra tyčinio pobūdžio, galima padaryti remiantis objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis;
- (18) už tokias nusikalstamas veikas atsakingiems fiziniams ir juridiniams asmenims turėtų būti numatytos tokių nusikalstamų veikų sunkumą atitinkančios sankcijos;
- (19) kai teroristinei veiklai verbuojami arba į teroristų rengimą įtraukiami vaikai, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad teisėjai, priimdami nuosprendžius nusikalstamų veikų vykdytojams, turėtų galimybę atsižvelgti į šią aplinkybę, tačiau teisėjai neturėtų būti įpareigojami skirti griežtesnę bausmę. Teisėjas ir toliau savo nuožiūra turi turėti galimybę įvertinti tą aplinkybę kartu su kitais faktiniais konkrečios bylos elementais;
- (20) turėtų būti nustatytos jurisdikcijos taisyklės siekiant užtikrinti, kad dėl šioje direktyvoje nustatytų nusikalstamų veikų būtų galima vykdyti veiksmingą baudžiamąjį persekiojimą. Visų pirma, tikslinga nustatyti jurisdikciją dėl nusikalstamų veikų, padarytų teroristus rengiančių asmenų, nepriklausomai nuo jų pilietybės, atsižvelgiant į galimą tokio elgesio poveikį Sąjungos teritorijoje ir glaudų materialų teroristų rengimo ir dalyvavimo mokiniu teroristų rengime nusikalstamų veikų ryšį;

- (21) kad būtų užtikrintas sėkmingas teroristinių nusikaltimų, su teroristine grupe susijusių nusikalstamų veikų ar su teroristine veikla susijusių nusikalstamų veikų tyrimas ar baudžiamasis persekiojimas dėl jų, asmenys, atsakingi už tokių nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą dėl jų, turėtų turėti galimybę naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, priemonėmis, kurios naudojamos kovojant su organizuotu nusikalstamumu ar kitais sunkiais nusikaltimais. Tokių priemonių naudojimas pagal nacionalinę teisę turėtų būti tikslingas, jas taikant turėtų būti atsižvelgiama į proporcingumo principą bei tiriamų nusikalstamų veikų pobūdį bei sunkumą ir turėtų būti gerbiama teisė į asmens duomenų apsaugą. Tokios priemonės prireikus turėtų apimti, pavyzdžiui, bet kokio asmeninio turto kratą, informacijos perėmimą, slaptą sekimą, įskaitant sekimą elektroninėmis priemonėmis, garso įrašų darymą ir laikymą asmeninėse transporto priemonėse ir privačiose vietose ar viešojo transporto priemonėse ir viešosiose vietose bei asmenų atvaizdų darymą ir fiksavimą viešojo transporto priemonėse ir viešosiose vietose ir finansinius tyrimus;

(22) veiksminga kovos su terorizmu internete priemonė yra internetinio turinio, kuriuo viešai kurstoma įvykdyti teroristinį nusikaltimą, pašalinimas iš jo šaltinio. Valstybės narės turėtų kuo labiau stengtis bendradarbiauti su trečiosiomis valstybėmis, siekdamos užtikrinti, kad iš jų teritorijoje esančių serverių būtų pašalintas internetinis turinys, kuriuo viešai kurstoma įvykdyti teroristinį nusikaltimą. Vis dėlto, kai pašalinti tokį turinį iš jo šaltinio neįmanoma, taip pat gali būti nustatyti mechanizmai, kuriais būtų blokuojama prieiga prie tokio turinio iš Sąjungos teritorijos. Priemonės, kurių valstybės narės imasi pagal šią direktyvą siekdamos pašalinti internetinį turinį, kuriuo viešai kurstoma įvykdyti teroristinį nusikaltimą, arba tais atvejais, kai tai neįmanoma, blokuoti prieigą prie tokio turinio, galėtų būti grindžiamos viešaisiais teisėkūros, su teisėkūros procedūra nesusijusiais ar teisiniais veiksmais. Atsižvelgiant į tai, šia direktyva nedaromas poveikis savanoriškiems veiksams, kurių imasi interneto pramonė, siekdama užkirsti kelią piktnaudžiavimui jos paslaugomis, ar bet kokiai valstybių narių teikiamai tokių veiksmų paramai, pavyzdžiui, teroristinio turinio nustatymui ir žymėjimui. Nepriklausomai nuo pasirinkto veiksmų pagrindo ar metodo, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad juo naudotojams ir paslaugų teikėjams būtų garantuotas tinkamo lygio teisinis tikrumas bei nuspėjamumas ir galimybė pasinaudoti teisminėmis teisių gynimo priemonėmis pagal nacionalinę teisę. Tokiose priemonėse turi būti atsižvelgiama į galutinių naudotojų teises ir laikomasi galiojančių teisinių bei teisminių procedūrų ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija);

- (23) internetinio turinio, kuriuo viešai kurstoma įvykdyti teroristinį nusikaltimą, pašalinimu arba tais atvejais, kai tai neįmanoma, priegigos prie tokio turinio blokavimu pagal šią direktyvą neturėtų būti daromas poveikis taisyklėms, nustatytoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/31/EB¹. Visų pirma paslaugų teikėjams neturėtų būti nustatoma nei bendra prievolė stebėti jų perduodamą ar saugomą informaciją, nei aktyviai ieškoti faktų ar aplinkybių, rodančių neteisėtą veiklą. Be to, prieglobos paslaugų teikėjai neturėtų būti laikomi atsakingais, jei jie neturi tikrų žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir nežino faktų ar aplinkybių, rodančių neteisėtą veiklą ar informaciją;

¹ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

- (24) siekiant veiksmingai kovoti su terorizmu, labai svarbus veiksmingas kompetentingų institucijų ir Sąjungos agentūrų keitimasis informacija, kurią jos laiko svarbia teroristinių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo dėl jų tikslais. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad informacija būtų keičiamais veiksmingai ir laiku, laikantis nacionalinės teisės ir galiojančios Sąjungos teisinės sistemos, pavyzdžiui, Sprendimo 2005/671/TVR, Tarybos sprendimo 2007/533/TVR¹ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/681². Svarstydamos, ar keistis atitinkama informacija, nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į rimtą grėsmę, kurią kelia teroristiniai nusikaltimai;

¹ 2007 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimas 2007/533/TVR dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 205, 2007 8 7, p. 63).

² 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/681 dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų naudojimo teroristinių nusikaltimų ir sunkių nusikaltimų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir patraukimo už juos baudžiamojon atsakomybėn tikslais (OL L 119, 2016 5 4, p. 132).

(25) siekdamas sustiprinti esamą keitimosi informacija kovojant su terorizmu sistemą, kaip nustatyta Sprendime 2005/671/TVR, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad su atitinkama jų kompetentingų institucijų, pavyzdžiui, teisėsaugos institucijų, prokurorų ar ikiteisminio tyrimo teisėjų, vykdančią baudžiamąjį procesą surinkta informacija galėtų susipažinti kitos valstybės narės atitinkamos kompetentingos institucijos, kurioms, jų nuomone, ši informacija galėtų būti aktuali. Tokia atitinkama informacija turėtų atitinkamai apimti bent tą informaciją, kuri perduodama Europolui ar Eurojustui pagal Sprendimą 2005/671/TVR. Šiam procesui taikomos Sąjungos taisyklės dėl duomenų apsaugos, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/680¹, ir juo nedaromas poveikis Sąjungos taisyklėms dėl kompetentingų nacionalinių institucijų bendradarbiavimo baudžiamojo proceso metu, pavyzdžiui tokioms, kurios nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/41/ES² arba Pamatiniame sprendime 2006/960/TVR;

¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

² 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014 5 1, p. 1).

- (26) turėtų būti keičiamasi valstybių narių kompetentingų institucijų baudžiamojo proceso metu surinkta atitinkama informacija, susijusia su teroristiniais nusikaltimais. Terminas „baudžiamasis procesas“ suprantamas kaip visus proceso etapus, nuo to momento, kai asmuo įtariamas arba apkaltinamas įvykdžius nusikalstamą veiką, tol, kol įsigalioja galutinis sprendimas, kuriuo galutinai nusprendžiama, ar tas asmuo įvykdė atitinkamą nusikalstamą veiką, apimantis procesas;
- (27) valstybės narės turėtų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/29/ES¹ ir kaip toliau reikalaujama pagal šią direktyvą patvirtinti apsaugos, paramos ir pagalbos priemones, kuriomis būtų tenkinami konkretūs terorizmo aukų poreikiai. Direktyvos 2012/29/ES 2 straipsnyje terorizmo auka apibrėžta kaip fizinis asmuo, kuris tiesiogiai dėl teroristinio nusikaltimo patyrė žalą, įskaitant fizinę, psichinę ar emocinę žalą, arba ekonominių nuostolių, ar asmens, kurio mirtis tiesiogiai susijusi su teroristiniu nusikaltimu, šeimos narys, kuris patyrė žalą dėl to asmens mirties. Teroristinius nusikaltimus išgyvenusių aukų šeimos nariai, kaip apibrėžta tame straipsnyje, turi galimybę kreiptis į paramos aukoms tarnybas ir pasinaudoti apsaugos priemonėmis pagal tą direktyvą;

¹ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR (OL L 315, 2012 11 14, p. 57).

- (28) pagalba tenkinant aukų kompensacijos reikalavimus nedaro poveikio pagalbai, kurią terorizmo aukos gauna iš paramos institucijų pagal Tarybos direktyvą 2004/80/EB¹, ir šią pagalbą papildo. Tuo nedaromas poveikis nacionalinėms taisyklėms dėl teisinio atstovavimo reikalaujant kompensacijos, be kita ko, naudojantis teisinės pagalbos priemonėmis, ir kitoms susijusioms nacionalinėms taisyklėms dėl kompensacijos;
- (29) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nacionalinėje skubaus reagavimo infrastruktūroje būtų numatytos visapusiškos terorizmo aukų konkrečių poreikių patenkinimo iškart po teroristinio išpuolio ir tol, kol būtina, priemonės. Tuo tikslu valstybės narės gali sukurti bendrą nuolat atnaujinamą svetainę, kurioje būtų pateikiama visa aktuali informacija, ir įsteigti skubios paramos aukoms ir jų šeimos nariams centrą, kuriame būtų teikiama psichologinė pirmoji pagalba ir emocinė parama. Valstybių narių iniciatyvos šioje srityje turėtų būti remiamos visapusiškai pasinaudojant Sąjungos lygmeniu turimais bendros pagalbos mechanizmais ir ištekliais. Paramos tarnybos turėtų atsižvelgti į tai, kad terorizmo aukų konkretūs poreikiai laikui bėgant gali kisti. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad paramos tarnybos visų pirma patenkintų bent emocinius ir psichologinius labiausiai pažeidžiamų terorizmo aukų poreikius ir informuotų visas terorizmo aukas apie galimybę gauti tolesnę emocinę ir psichologinę paramą, įskaitant paramą ir konsultavimą po traumų;

¹ 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/80/EB dėl kompensacijos nusikaltimų aukoms (OL L 261, 2004 8 6, p. 15).

- (30) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visos terorizmo aukos turėtų galimybę gauti informaciją apie aukų teises, esamas paramos paslaugas ir kompensavimo sistemas valstybėje narėje, kurioje buvo įvykdytas teroristinis nusikaltimas. Atitinkamos valstybės narės turėtų imtis tinkamų veiksmų tarpusavio bendradarbiavimui palengvinti, siekdamos užtikrinti, kad terorizmo aukoms, kurios yra kitos valstybės narės nei valstybė narė, kurioje buvo įvykdytas teroristinis nusikaltimas, rezidentai, būtų užtikrintos realios galimybės gauti tokią informaciją. Be to, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad terorizmo aukos turėtų galimybę naudotis ilgalaikės paramos paslaugomis savo gyvenamosios vietos valstybėje narėje, net jei teroristinis nusikaltimas buvo įvykdytas kitoje valstybėje narėje;
- (31) kaip išdėstyta patikslintoje 2014 m. ES strategijoje dėl kovos su radikalizacija ir verbavimu teroristinei veiklai ir 2015 m. Europos Sąjungos Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių išvadose dėl reagavimo į radikalizaciją, vedančią prie terorizmo ir smurtinio ekstremizmo, baudžiamosios justicijos priemonėmis stiprinimo, radikalizacijos ir verbavimo teroristinei veiklai, įskaitant radikalizaciją internete, prevencijai reikia ilgalaikio, iniciatyvaus ir visapusiško požiūrio. Toks požiūris turėtų apjungti priemones baudžiamosios justicijos srityje ir politiką švietimo, socialinės įtraukties ir integracijos srityse, taip pat veiksmingų deradikalizavimo ar teroristinės veiklos nutraukimo, pasitraukimo iš radikalizmo ar rehabilitacijos programų įgyvendinimą, be kita ko, kalėjimuose ir probacijos sąlygomis. Valstybės narės turėtų dalytis gerosios patirties pavyzdžiais, susijusiais su veiksmingomis šios srities priemonėmis ir projektais, visų pirma užsienio teroristų kovotojų ir sugrįžusių užsienio kovotojų klausimais, prireikus bendradarbiaudamos su Komisija ir atitinkamomis Sąjungos agentūromis ir įstaigomis;

- (32) valstybės narės turėtų toliau dėti pastangas, kad būtų užkirstas kelias terorizmui sukeliančiam radikalėjimui ir su šiuo reiškiniu kovojama, koordinuodamos veiklą, dalydamosi informacija ir patirtimi nacionalinės prevencijos politikos priemonių srityje ir įgyvendindamos arba atitinkamai atnaujindamos nacionalinės prevencijos politikos priemones, atsižvelgdamos į savo pačių poreikius, tikslus ir gebėjimus, grindžiamus jų pačių patirtimi. Komisija turėtų prirėikus teikti paramą nacionalinėms, regioninėms ir vietos valdžios institucijoms, rengiančioms prevencijos politikos priemones;
- (33) valstybės narės, atsižvelgdamos į atitinkamus poreikius, ypač į konkrečias aplinkybes, kiekvienoje valstybėje narėje turėtų teikti paramą specialistams, įskaitant pilietinės visuomenės partnerius, kurie gali susidurti su radikalėjimo pažeidžiamais asmenimis. Tokios paramos priemonės gali visų pirma apimti mokymo ir informuotumo didinimo priemones, kuriomis būtų siekiama išmokyti juos atpažinti radikalėjimo požymius ir imtis atitinkamų veiksmų. Tokių priemonių prirėikus turėtų būti imamasi bendradarbiaujant su privačiomis bendrovėmis, atitinkamomis pilietinės visuomenės organizacijomis, vietos bendruomenėmis ir kitais suinteresuotaisiais subjektais;
- (34) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl poreikio suderinti nuostatas Sąjungos mastu tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(35) šioje direktyvoje laikomasi principų, pripažintų ES sutarties 2 straipsnyje, gerbiamos pagrindinės teisės bei laisvės ir laikomasi principų, visų pirma pripažintų Chartijoje, įskaitant nurodytus jos II, III, V ir VI antraštinėse dalyse, kurios apima, *inter alia*, teisę į laisvę ir saugumą, saviraiškos ir informacijos laisvę, asociacijų laisvę ir minties, sąžinės bei religijos laisvę, bendrą diskriminacijos draudimą, ypač dėl rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar bet kurių kitų pažiūrų, teisę į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, teisėtumo ir nusikalstamos veikos bei sankcijų proporcingumo principą, taip pat apimančią tikslumo, aiškumo ir numatomumo reikalavimą baudžiamosios teisės srityje, nekaltumo prezumpciją ir judėjimo laisvę, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 21 straipsnio 1 dalyje ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/38/EB¹. Ši direktyva turi būti įgyvendinama remiantis minėtomis teisėmis ir principais, taip pat atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir kitus įsipareigojimus pagal tarptautinę teisę žmogaus teisių srityje;

¹ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

- (36) šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių pareigoms pagal Sąjungos teisę įtariamųjų ar kaltinamųjų procesinių teisių baudžiamojo proceso metu atžvilgiu;
- (37) šia direktyva neturėtų būti pakeistos valstybių narių teisės, pareigos ir įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, be kita ko, pagal tarptautinę humanitarinę teisę. Šia direktyva neregamentuojama ginkluotų konfliktų metu vykdoma ginkluotųjų pajėgų veikla, kurią reglamentuoja tarptautinė humanitarinė teisė, kaip tos sąvokos apibrėžiamos pagal tą teisę, ir valstybės karinių pajėgų veikla joms atliekant savo oficialias pareigas tiek, kiek tą veiklą reglamentuoja kitos tarptautinės teisės normos;
- (38) ši direktyva netaikoma humanitarinei veiklai, vykdomai pagal tarptautinę teisę, įskaitant tarptautinę humanitarinę teisę, pripažintų nešališkų humanitarinių organizacijų, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;
- (39) pagal šią direktyvą priimtų baudžiamosios teisės priemonių įgyvendinimas turėtų būti proporcingas nusikalstamos veikos pobūdžiui ir aplinkybėms, atsižvelgiant į siekiamus teisėtus tikslus ir jų reikalingumą demokratinėje visuomenėje; taip pat turėtų būti draudžiama visų formų savivalė, rasizmas arba diskriminacija;

- (40) neturėtų būti suprantama, kad kuria nors šios direktyvos nuostata siekiama sumažinti arba apriboti informacijos sklaidą moksliniais, akademiniiais arba informavimo tikslais. Radikalių, poleminių ar prieštaringų nuomonių reiškimas viešai diskutuojant opiais politiniais klausimais nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, visų pirma į viešo kurstyimo įvykdyti teroristinius nusikaltimus sąvokos apibrėžtį;
- (41) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, tos valstybės narės nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (42) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (43) todėl šia direktyva turėtų būti pakeičiamas Pamatinis sprendimas 2002/475/TVR valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu ir iš dalies keičiamas Sprendimas 2005/671/TVR,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų apibrėžčių teroristinių nusikaltimų, su teroristine grupe susijusių nusikalstamų veikų ir su teroristine veikla susijusių nusikalstamų veikų srityje, taip pat terorizmo aukų apsaugos ir paramos bei pagalbos joms priemonės.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtis

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtis:

- 1) lėšos – visų rūšių materialusis arba nematerialusis, kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas, kad ir kaip įgytas, ir bet kokios formos, įskaitant elektroninę ar skaitmeninę, teisiniai dokumentai arba priemonės, įrodantys nuosavybės teisę arba turtinę teisę į tokį turtą, įskaitant (bet tuo neapsiribojant) banko kreditus, kelionės čekius, banko čekius, pinigines perlaidas, akcijas, vertybinius popierius, obligacijas, įsakomuosius vekselius ir akredityvus,

- 2) juridinis asmuo – subjektas, turintis teisinį subjektiškumą pagal taikytiną teisę, išskyrus valstybes ar valstybės valdžios funkcijas vykdančias viešąsias įstaigas bei viešąsias tarptautines organizacijas,
- 3) teroristinė grupė – organizuota daugiau kaip dviejų asmenų grupė, sukurta tam tikram laikotarpiui ir darniai veikianti turint tikslą vykdyti teroristinius nusikaltimus; organizuota grupė – grupė, kuri nėra atsitiktinai sudaryta nedelsiant vykdyti kokią nors nusikalstamą veiką ir kurioje nebūtinai turi būti formaliai nustatyti jos narių vaidmenys, užtikrintas narystės tęstinumas ar išplėtotą struktūrą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TERORISTINIAI NUSIKALTIMAI IR SU TERORISTINE GRUPE SUSIJUSIOS NUSIKALSTAMOS VEIKOS

3 straipsnis

Teroristiniai nusikaltimai

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad toliau nurodytos tyčinės veikos – nacionalinėje teisėje apibrėžiamos kaip nusikalstamos veikos – dėl kurių, atsižvelgiant į jų pobūdį ar aplinkybes, gali būti padaryta didelė žala šaliai ar tarptautinei organizacijai, būtų apibrėžiamos kaip teroristiniai nusikaltimai tais atvejais, kai jos padaromos siekiant vieno iš 2 dalyje išvardytų tikslų:
 - a) pasikėsinimai į asmens gyvybę, galintys sukelti mirtį;

- b) pasikėsitimai į asmens fizinę neliečiamybę;
- c) žmogaus pagrobimas arba laikymas įkaitu;
- d) vyriausybinio ar visuomeninio pastato, transporto sistemos, infrastruktūros įrenginio, įskaitant informacinę sistemą, stacionarios platformos kontinentiniame šelfe, viešosios vietos arba privačios nuosavybės didelio masto sunaikinimas, galintis kelti pavojų žmonių gyvybei arba padaryti didelių ekonominių nuostolių;
- e) orlaivių, laivų ar kitų viešojo ar krovininio transporto priemonių užgrobimas;
- f) sprogmenų arba ginklų, įskaitant cheminius, biologinius, radiologinius ar branduolinius ginklus, gaminimas, laikymas, įsigijimas, gabenimas, tiekimas ar naudojimas, taip pat cheminių, biologinių, radiologinių ar branduolinių ginklų moksliniai tyrimai ir kūrimas;
- g) pavojingų medžiagų paleidimas arba gaisrų, potvynių ar sprogimų sukėlimas siekiant sukelti pavojų žmonių gyvybei;
- h) vandens, energijos ar kurių nors kitų pagrindinių gamtos išteklių tiekimo trukdymas ar trikdydas siekiant sukelti pavojų žmonių gyvybei;

- i) neteisėtas įsikišimas į sistemas, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/40/ES¹ 4 straipsnyje, tais atvejais, kai taikoma tos direktyvos 9 straipsnio 3 dalis arba 9 straipsnio 4 dalies b arba c punktas, ir neteisėtas įsikišimas į duomenis, kaip nurodyta tos direktyvos 5 straipsnyje, tais atvejais, kai taikomas tos direktyvos 9 straipsnio 4 dalies c punktas;
- j) grasinimas padaryti kurią nors iš a–i punktuose išvardytų veikų;

2. 1 dalyje nurodyti tikslai yra:

- a) stipriai įbauginti gyventojus;
- b) neleistinais priversti vyriausybę ar tarptautinę organizaciją atlikti kokį nors veiksmą arba susilaikyti nuo veiksmo;
- c) rimtai destabilizuoti ar sunaikinti pagrindines politines, konstitucines, ekonomines ar socialines šalis ar tarptautinės organizacijos struktūras.

¹ 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/40/ES dėl atakų prieš informacines sistemas, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2005/222/TVR (OL L 218, 2013 8 14, p. 8).

4 straipsnis

Su teroristine grupe susijusios nusikalstamos veikos

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už toliau išvardytas tyčines veikas būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką:

- a) vadovavimą teroristinei grupei;
- b) dalyvavimą teroristinės grupės veikloje, be kita ko, teikiant informaciją ar materialinius išteklius arba bet kuriuo būdu finansuojant jos veiklą, žinant, kad tokiu dalyvavimu bus prisidėta prie teroristinės grupės nusikalstamos veiklos.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SU TERORISTINE VEIKLA SUSIJUSIOS

NUSIKALSTAMOS VEIKOS

5 straipsnis

Viešas kurstymas įvykdyti teroristinį nusikaltimą

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už tyčinį informacijos skleidimą ar kitokias pastangas bet kokiomis priemonėmis (tiek internetu, tiek realiame gyvenime) padaryti ją prieinamą visuomenei siekiant paskatinti įvykdyti vieną iš 3 straipsnio 1 dalies a–i punktuose išvardytų nusikalstamų veikų, kai tokiu elgesiu tiesiogiai ar netiesiogiai, pavyzdžiui, šlovinant teroro aktus, skatinama vykdyti teroristinius nusikaltimus ir todėl kyla pavojus, kad gali būti įvykdyta viena ar kelios tokios nusikalstamos veikos, būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

6 straipsnis

Verbavimas teroristinei veiklai

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už tyčinį kito asmens kurstymą įvykdyti vieną iš 3 straipsnio 1 dalies a–i punktuose arba 4 straipsnyje išvardytų nusikalstamų veikų arba prisidėti prie jos įvykdymo būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

7 straipsnis
Teroristų rengimas

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už tyčinį mokymą gaminti arba naudoti sprogmenis, šaunamuosius ar kitus ginklus, kenksmingas arba pavojingas medžiagas arba naudoti kitus konkrečius metodus ar būdus siekiant įvykdyti vieną iš 3 straipsnio 1 dalies a–i punktuose išvardytų nusikalstamų veikų arba prisidėti prie jos įvykdymo, žinant, kad suteiktais įgūdžiais ketinama pasinaudoti šiuo tikslu, būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

8 straipsnis
Dalyvavimas mokiniu teroristų rengime

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už tyčinį dalyvavimą mokiniu mokyme gaminti arba naudoti sprogmenis, šaunamuosius ar kitus ginklus, kenksmingas ar pavojingas medžiagas arba naudoti kitus specialius metodus ar būdus siekiant įvykdyti vieną iš 3 straipsnio 1 dalies a–i punktuose išvardytų nusikalstamų veikų arba prisidėti prie jos įvykdymo būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

9 straipsnis

Kelionės terorizmo tikslais

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už tyčinį vykimą į šalį, kuri nėra ta valstybė narė, siekiant įvykdyti 3 straipsnyje nurodytą teroristinį nusikaltimą arba prisidėti prie jo įvykdymo, siekiant dalyvauti teroristinės grupės veikloje žinant, kad tokiu dalyvavimu bus prisidėta prie tokios grupės nusikalstamos veiklos, kaip nurodyta 4 straipsnyje, arba siekiant rengti teroristus ar dalyvauti mokiniu teroristų rengime, kaip nurodyta 7 ir 8 straipsniuose, būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.
2. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už toliau nurodytą tyčinį elgesį būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką:
 - a) vykimą į tą valstybę narę siekiant įvykdyti teroristinį nusikaltimą arba prisidėti prie jo įvykdymo, kaip nurodyta 3 straipsnyje, siekiant dalyvauti teroristinės grupės veikloje žinant, kad tokiu dalyvavimu bus prisidėta prie tokios grupės nusikalstamos veiklos, kaip nurodyta 4 straipsnyje, arba siekiant rengti teroristus ar dalyvauti mokiniu teroristų rengime, kaip nurodyta 7 ir 8 straipsniuose, arba

- b) į tą valstybę narę atvykstančio asmens parengiamuosius veiksmus siekiant įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nurodyta 3 straipsnyje, arba prisidėti prie jo įvykdymo.

10 straipsnis

*Kelionių terorizmo tikslais organizavimas ar
kitoks palengvinimas*

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už bet kokią tyčinę pagalbą organizuojant ar palengvinant asmenų keliones terorizmo tikslais, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies a punkte, žinant, kad tokia pagalba teikiama tuo tikslu, būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

11 straipsnis

Terorizmo finansavimas

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už tyčinį tiesioginį arba netiesioginį lėšų teikimą ar rinkimą bet kokiomis priemonėmis, siekiant jas visas ar jų dalį panaudoti kuriai nors iš 3–10 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų įvykdyti arba prisidėti prie jos įvykdymo, arba žinant, kad visas šias lėšas ar jų dalį numatoma taip panaudoti, būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

2. Tais atvejais, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytas terorizmo finansavimas yra susijęs su bet kuria iš 3, 4 ir 9 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų, nebūtina, kad visos šios lėšos arba jų dalis faktiškai būtų panaudotos kuriai nors iš tų nusikalstamų veikų įvykdyti arba prisidėti prie jų įvykdymo, ir nebūtina, kad nusikalstamą veiką darantis asmuo žinotų, kuriai konkrečiai nusikalstamai veikai ar veikoms tas lėšas numatoma panaudoti.

12 straipsnis

Kitos su teroristine veikla susijusios nusikalstamos veikos

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad su teroristine veikla susijusios nusikalstamos veikos apimtų šias tyčines veikas:

- a) vagystę sunkinančiomis aplinkybėmis siekiant įvykdyti vieną iš 3 straipsnyje išvardytų nusikalstamų veikų;
- b) turto prievartavimą siekiant įvykdyti vieną iš 3 straipsnyje išvardytų nusikalstamų veikų;
- c) suklastotų administracinių dokumentų rengimą arba naudojimą siekiant įvykdyti vieną iš 3 straipsnio 1 dalies a–i punktuose, 4 straipsnio b punkte ir 9 straipsnyje išvardytų nusikalstamų veikų.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS
BENDROSIOS NUOSTATOS
DĖL TERORISTINIŲ NUSIKALTIMŲ,
SU TERORISTINE GRUPE SUSIJUSIŲ
NUSIKALSTAMŲ VEIKŲ IR
SU TERORISTINE VEIKLA SUSIJUSIŲ
NUSIKALSTAMŲ VEIKŲ

13 straipsnis

Ryšys su teroristiniais nusikaltimais

Kad už 4 straipsnyje arba III antraštinėje dalyje nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama, nebūtina, kad teroristinis nusikaltimas būtų faktiškai įvykdytas, ir, kiek tai susiję su 5–10 straipsniuose ir 12 straipsnyje nurodytomis nusikalstamomis veikomis, nebūtina nustatyti ryšio su kita konkrečia šioje direktyvoje nurodyta nusikalstama veika.

14 straipsnis

Pagalba ir bendrininkavimas, kurstymas ir kėsinimasis

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už pagalbą ar bendrininkavimą vykdant 3–8 straipsniuose ir 11 bei 12 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama.

2. Valstybė narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už kurstymą įvykdyti 3–12 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama.
3. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už kėsinimąsi įvykdyti 3, 6, 7 straipsniuose, 9 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 2 dalies a punkte, bei 11 ir 12 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, išskyrus 3 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą laikymą ir 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytą nusikalstamą veiką, būtų baudžiama.

15 straipsnis

Fiziniam asmeniui taikomos sankcijos

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 3–12 straipsniuose ir 14 straipsnyje nurodytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas baudžiamąsias sankcijas, kurios gali apimti perdavimą arba ekstradiciją.
2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 3 straipsnyje nurodytus teroristinius nusikaltimus ir 14 straipsnyje nurodytas nusikalstamas veikas tiek, kiek jos yra susijusios su teroristiniais nusikaltimais, būtų baudžiama laisvės atėmimo bausmėmis, kurios būtų griežtesnės už bausmes, taikytinas pagal nacionalinę teisę už tokias nusikalstamas veikas, įvykdytas neturint specialaus tikslo, kuris būtinas pagal 3 straipsnį, išskyrus atvejus, kai taikytinos bausmės jau yra maksimalios pagal nacionalinę teisę leidžiamos bausmės.

3. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 4 straipsnyje išvardytas nusikalstamas veikas būtų baudžiama laisvės atėmimo bausmėmis: už 4 straipsnio a punkte nurodytą nusikalstamą veiką skiriant ne mažiau kaip penkiolikos metų maksimalią bausmę, o už 4 straipsnio b punkte išvardytas nusikalstamas veikas – ne mažiau kaip aštuonerių metų maksimalią bausmę. Jei 3 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytą teroristinį nusikaltimą padaro asmuo, vadovaujantis teroristinei grupei, kaip nurodyta 4 straipsnio a punkte, maksimali bausmė turi būti ne mažesnė kaip aštuoneri metai.
4. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad tuo atveju, kai 6 arba 7 straipsniuose nurodyta nusikalstama veika yra vykdoma vaiko atžvilgiu, į tai, laikantis nacionalinės teisės, būtų galima atsižvelgti skiriant bausmę.

16 straipsnis

Atsakomybę lengvinančios aplinkybės

Valstybės narės gali imtis priemonių, būtinų užtikrinti, kad 15 straipsnyje nurodytas sankcijas būtų galima sumažinti, jei nusikalstamą veiką padaręs asmuo:

- a) atsisako teroristinės veiklos ir

- b) administracinėms arba teisminėms institucijoms suteikia informacijos, kurios jos kitaip nebūtų galėjusios gauti, ir taip padeda joms:
- i) užkirsti kelią nusikalstamai veikai arba sušvelninti jos padarinius;
 - ii) nustatyti ar patraukti baudžiamojon atsakomybėn kitus nusikalstamą veiką padariusius asmenis;
 - iii) surasti įrodymų arba
 - iv) užkirsti kelią tolesnėms 3–12 straipsniuose ir 14 straipsnyje nurodytoms nusikalstamoms veikoms.

17 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti patraukti atsakomybėn už bet kurią iš 3–12 straipsniuose ir 14 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų, kurias jų naudai įvykdė asmuo, veikęs individualiai arba kaip to juridinio asmens struktūros dalis ir to juridinio asmens struktūroje užimantis vadovaujamas pareigas, remiantis tuo, kad jis turėjo teisę:
- a) atstovauti juridiniam asmeniui;
 - b) priimti sprendimus juridinio asmens vardu; arba
 - c) vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.

2. Be to, valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti patraukti atsakomybėn tais atvejais, jei dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens vykdomos nepakankamos priežiūros ar kontrolės juridiniam asmeniui pavaldus asmuo įgijo galimybę įvykdyti bet kurią iš 3–12 straipsniuose ir 14 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų to juridinio asmens naudai.
3. Juridinių asmenų atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis taip pat apima baudžiamąsias bylas fiziniams asmenims, kurie yra bet kurios iš 3–12 straipsniuose ir 14 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų vykdytojai, kurstytojai ar padėjėjai.

18 straipsnis

Juridiniams asmenims taikomos sankcijos

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad juridinis asmuo, patrauktas atsakomybėn pagal 17 straipsnį, būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasomomis sankcijomis, kurios apimtų baudžiamąsias arba ne baudžiamojo pobūdžio baudas ir kurios gali apimti kitas sankcijas, kaip antai:

- a) teisės į valstybės skiriamas išmokas arba pagalbą atėmimą;
- b) laikiną ar nuolatinę teisės verstis komercine veikla atėmimą;
- c) teisminės priežiūros skyrimą;
- d) teismo nutartį dėl likvidavimo;

- e) laikiną ar galutinį verslo vietų, kuriomis buvo pasinaudota vykdant nusikalstamą veiką, uždarymą.

19 straipsnis

Jurisdikcija ir baudžiamasis persekiojimas

1. Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų jų jurisdikcijai dėl 3–12 straipsniuose ir 14 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų nustatyti tais atvejais, kai:
- a) visa nusikalstama veika ar jos dalis yra padaryta jos teritorijoje;
 - b) nusikalstama veika yra padaryta su jos vėliava plaukiojančiame laive arba joje registruotame orlaivyje;
 - c) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra vienas iš jos piliečių ar rezidentų;
 - d) nusikalstama veika yra padaryta jos teritorijoje įsteigto juridinio asmens naudai;
 - e) nusikalstama veika yra padaryta atitinkamos valstybės narės institucijoms ar gyventojams arba toje valstybėje narėje įsikūrusiai Sąjungos institucijai, įstaigai, organui ar agentūrai.

Kiekviena valstybė narė gali išplėsti savo jurisdikciją, jeigu nusikalstama veika yra padaryta kitos valstybės narės teritorijoje.

2. Tais atvejais, kai šio straipsnio 1 dalis netaikoma, kiekviena valstybė narė gali išplėsti savo jurisdikciją, kad ji būtų taikoma teroristų rengimui, kaip nurodyta 7 straipsnyje, kai nusikalstamą veiką padaręs asmuo teroristinei veiklai rengia jos piliečius ar rezidentus. Valstybė narė apie tai informuoja Komisiją.
3. Kai nusikalstama veika patenka į daugiau kaip vienos valstybės narės jurisdikciją ir kai bet kuri iš atitinkamų valstybių narių gali pagrįstai vykdyti baudžiamąjį persekiojimą remdamasi tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, atitinkamos valstybės bendradarbiauja, kad nuspręstų, kuri iš jų vykdys nusikalstamą veiką padariusių asmenų baudžiamąjį persekiojimą, kad, jei įmanoma, procesiniai veiksmai būtų centralizuoti vienoje valstybėje narėje. Šiuo tikslu valstybės narės gali kreiptis į Eurojustą, kad būtų galima palengvinti jų teisminių institucijų bendradarbiavimą ir jų veiksmų koordinavimą.

Atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

- a) tai yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje veika buvo įvykdyta,
- b) tai yra ta valstybė narė, kurios pilietis arba rezidentas yra nusikalstamą veiką padaręs asmuo,
- c) valstybė narė yra aukų kilmės šalis,
- d) tai yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje nusikalstamą veiką padaręs asmuo buvo surastas.

4. Kiekviena valstybė narė taip pat imasi priemonių, būtinų jos jurisdikcijai dėl 3–12 straipsniuose ir 14 straipsnyje nurodytų nusikalstamų veikų nustatyti tais atvejais, kai ji atsisako kitai valstybei narei ar trečiajai valstybei perduoti ar išduoti asmenį, įtariamą įvykdžius tokią nusikalstamą veiką arba už ją nuteistą.
5. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos jurisdikcija apimtų atvejus, kai visa iš bet kurių 4 ir 14 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų ar jos dalis įvykdoma jos teritorijoje, nepriklausomai nuo to, kur teroristinė grupė būtų įsikūrusi ar vykdytų savo nusikalstamą veiklą.
6. Šiuo straipsniu neužkertamas kelias jurisdikcijos vykdymui baudžiamosiose bylose, kaip valstybė narė nustatė pagal savo nacionalinės teisės aktus.

20 straipsnis

Tyrimo priemonės ir konfiskavimas

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už 3–12 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą dėl jų atsakingi asmenys, padaliniai ar tarnybos galėtų naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, priemonėmis, kurios naudojamos organizuoto nusikalstamumo ar kitų sunkių nusikaltimų atvejais.

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/42/ES¹ atitinkamai įšaldytų arba konfiskuotų pajamas, gautas įvykdžius bet kurią iš šioje direktyvoje nurodytų nusikalstamų veikų arba prisidėjus prie jos įvykdymo, ir priemones, kurios naudojamos ar kurias ketinama naudoti vykdant tokias veikas arba prisidedant prie jų vykdymo.

21 straipsnis

Kovos su internetiniu turiniu, kuriuo viešai kurstoma vykdyti teroristinius nusikaltimus, priemonės

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad būtų skubiai pašalintas jų teritorijoje esantis internetinis turinys, kuriuo viešai kurstoma vykdyti teroristinius nusikaltimus, kaip nurodyta 5 straipsnyje. Jos taip pat stengiasi pasirūpinti, kad būtų pašalintas toks ne jų teritorijoje esantis turinys.
2. Kai pašalinti 1 dalyje nurodyto turinio iš jo šaltinio neįmanoma, valstybės narės gali imtis priemonių, kad interneto naudotojams jų teritorijoje būtų užblokuota prieiga prie tokio turinio.

¹ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

3. Šalinimo ir blokavimo priemonės turi būti nustatomos taikant skaidrias procedūras ir suteikia atitinkamas apsaugos garantijas, visų pirma užtikrinant, kad tos priemonės būtų būtinos ir proporcingos, ir kad naudotojai būtų informuojami apie tų priemonių priežastį. Su šalinimu ar blokavimu susijusios apsaugos priemonės apima ir teismines teisių gynimo priemones.

22 straipsnis

Sprendimo 2005/671/TVR pakeitimai

Sprendimas 2005/671/TVR iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) teroristiniai nusikaltimai – nusikaltimai, nurodyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/...^{*+}

* ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/... dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL ..., p. ...).“;

⁺ OL: prašom įrašyti šios direktyvos numerį ir užpildyti išnašą.

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms kaip galima greičiau, gavus prašymą arba savo iniciatyva, laikantis nacionalinės teisės ir atitinkamų tarptautinių teisinių dokumentų, būtų suteikta prieiga prie aktualios informacijos, kurią jos kompetentingos institucijos surinko vykdydamos baudžiamuosius procesinius veiksmus, susijusius su teroristiniais nusikaltimais, kai ta informacija toje valstybėje narėje galėtų būti panaudota teroristinių nusikaltimų prevencijai, nustatymui, tyrimui ar baudžiamajam persekiojimui dėl jų, kaip nurodyta Direktyvoje (ES) 2017/...⁺“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„7. 6 dalis netaikoma tais atvejais, kai dalijantis informacija būtų pakenkta atliekamiems tyrimams arba asmens saugumui arba jei toks dalijimasis prieštarautų esminiams atitinkamos valstybės narės saugumo interesams.

8. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos, gavusios 6 dalyje nurodytą informaciją, laiku imtųsi atitinkamų priemonių pagal nacionalinę teisę, kai tinkama.“

⁺ OL: prašom įrašyti šios direktyvos numerį.

23 straipsnis

Pagrindinės teisės ir laisvės

1. Šia direktyva nekeičiamos pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus, kaip įtvirtinta ES sutarties 6 straipsnyje.
2. Valstybės narės gali nustatyti sąlygas, kurios yra būtinos dėl pagrindinių principų, susijusių su spaudos ir kitų žiniasklaidos priemonių laisve, reglamentuojančių spaudos ir kitų žiniasklaidos priemonių teises bei pareigas ir joms taikomas procedūrinės garantijas, ir kurios yra suderintos su tais principais, kai tokios sąlygos yra susijusios su atsakomybės nustatymu arba apribojimu.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

**NUOSTATOS DĖL TERORIZMO AUKŲ APSAUGOS,
PARAMOS JOMS IR JŲ TEISIŲ**

24 straipsnis

Pagalba ir parama terorizmo aukoms

1. Valstybės narės užtikrina, kad nusikalstamų veikų, kurioms taikoma ši direktyva, tyrimas ar baudžiamasis persekiojimas dėl jų nepriklausytų nuo terorizmo aukos ar kito dėl nusikalstamos veikos nukentėjusio asmens pateikto pranešimo ar kaltinimo; tokia tvarka turi būti užtikrinta bent tais atvejais, kai tos veikos buvo padarytos tos valstybės narės teritorijoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal Direktyvą 2012/29/ES jose veiktų paramos tarnybos, kurios tenkintų konkrečius terorizmo aukų poreikius, ir kad jų teikiamomis paslaugomis terorizmo aukos galėtų pasinaudoti iškart po teroristinio išpuolio ir naudotųsi tol, kol reikia. Tokios paslaugos turi būti teikiamos kartu su bendrosiomis paramos aukoms paslaugomis arba turi būti neatskiriama bendrųjų paramos aukoms paslaugų dalis; joms teikti gali reikėti pasitelkti esamus subjektus, teikiančius specialistų paramą.
3. Paramos tarnybos turi būti pajėgios teikti pagalbą ir paramą terorizmo aukoms, atsižvelgdamos į konkrečius aukų poreikius. Paslaugos turi būti konfidencialios, nemokamos ir lengvai prieinamos visoms terorizmo aukoms. Jos visų pirma turi apimti:
 - a) emocinę ir psichologinę paramą, pavyzdžiui, paramą po traumų ir konsultavimą;
 - b) rekomendacijas ir informaciją apie visus atitinkamus teisinius, praktinius ar finansinius klausimus, įskaitant palankesnių sąlygų sudarymą terorizmo aukoms naudotis teise į informaciją, kaip nustatyta 26 straipsnyje;
 - c) pagalbą, susijusią su reikalavimais dėl kompensacijos terorizmo aukoms, numatytos pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinėje skubaus reagavimo infrastruktūroje galiotų atitinkami mechanizmai arba protokolai, kurie sudarytų sąlygas aktyvuoti terorizmo aukoms skirtas paramos paslaugas. Tokiuose mechanizmuose arba protokoluose numatomas atitinkamų valdžios institucijų, agentūrų ir įstaigų veiklos koordinavimas, kad jos pajėgtų visapusiškai tenkinti aukų ir jų šeimos narių poreikius iškart po teroristinio išpuolio ir vėliau tol, kol reikia, įskaitant tinkamas priemones, palengvinančias aukų ir jų šeimos narių tapatybės nustatymą ir ryšių su jais palaikymą.
5. Valstybės narės užtikrina, kad terorizmo aukoms iškart po teroristinio išpuolio būtų suteiktas ir kol reikia, teikiamas tinkamas medicininis gydymas. Valstybės narės išlaiko teisę organizuoti medicininio gydymo teikimą terorizmo aukoms pagal savo nacionalines sveikatos priežiūros sistemas.
6. Valstybės narės užtikrina, kad terorizmo aukos galėtų gauti teisinę pagalbą pagal Direktyvos 2012/29/ES 13 straipsnį, jeigu jos turi šalies baudžiamajame procese statusą. Valstybės narės užtikrina, kad sąlygose ir procedūrinėse taisyklėse, pagal kurias terorizmo aukos gali gauti teisinę pagalbą pagal nacionalinę teisę, būtų tinkamai atsižvelgta į nusikalstamos veikos sunkumą ir aplinkybes.
7. Ši direktyva taikoma kartu su Direktyva 2012/29/ES nustatytais priemonėmis ir nedarant joms poveikio.

25 straipsnis
Terorizmo aukų apsauga

Valstybės narės užtikrina, kad pagal Direktyvą 2012/29/ES galima būtų naudoti terorizmo aukų ir jų šeimos narių apsaugos priemonės. Nustatant, ar ir kokių mastu šie asmenys galėtų pasinaudoti apsaugos priemonėmis baudžiamojo proceso metu, ypač daug dėmesio turi būti skiriama bauginimo bei galimo keršto rizikai ir poreikiui apsaugoti terorizmo aukų orumą bei fizinę neliečiamybę, be kita ko, apklausų ir parodymų davimo metu.

26 straipsnis
Kitoje valstybėje narėje gyvenančių terorizmo aukų teisės

1. Valstybės narės užtikrina, kad terorizmo aukos, kurios yra kitos valstybės narės nei valstybė narė, kurioje buvo įvykdytas teroristinis nusikaltimas, rezidentai, turėtų galimybę gauti informacijos apie savo teises, esamas paramos paslaugas ir kompensavimo sistemas valstybėje narėje, kurioje buvo įvykdytas teroristinis nusikaltimas. Šiuo tikslu atitinkamos valstybės narės imasi tinkamų veiksmų savo kompetentingų institucijų ar specialistų paramą teikiančių subjektų bendradarbiavimui palengvinti, kad terorizmo aukoms būtų užtikrintos realios galimybės gauti tokios informacijos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visos terorizmo aukos turėtų galimybę naudotis pagalbos ir paramos paslaugomis, kaip nustatyta 24 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose, jų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, net jei teroristinis nusikaltimas buvo įvykdytas kitoje valstybėje narėje.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27 straipsnis

Pamatinio sprendimo 2002/475/TVR pakeitimas

Pamatinis sprendimas 2002/475/TVR pakeičiamas valstybių narių, kurioms ši direktyva yra privaloma, atžvilgiu, nedarant poveikio tų valstybių narių pareigoms, susijusioms su to patrinio sprendimo perkėlimo į nacionalinę teisę data.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva yra privaloma, atžvilgiu nuorodos į Pamatinį sprendimą 2002/475/TVR laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

28 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2018 m. rugsėjo 8 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.

29 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Ne vėliau kaip 2020 m. kovo 8 d. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinama, kokių mastu valstybės narės ėmėsi priemonių, būtinų siekiant laikytis šios direktyvos.

2. Ne vėliau kaip 2021 m. rugsėjo 8 d. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinama šios Direktyvos papildoma nauda kovojant su terorizmu. Ataskaitoje taip pat įvertinamas šios direktyvos poveikis pagrindinėms teisėms ir laisvėms, įskaitant nediskriminavimo principą, teisinės valstybės principui ir terorizmo aukų apsaugos lygiui bei joms teikiamai pagalbai. Komisija atsižvelgia į valstybių narių pateiktą informaciją pagal Sprendimą 2005/671/TVR ir į kitą susijusią informaciją apie naudojimąsi įgaliojimais pagal kovos su terorizmu teisės aktus, susijusius su šios direktyvos perkėlimu į nacionalinę teisę ir įgyvendinimu. Remdamasi šiuo įvertinimu Komisija prireikus sprendžia dėl atitinkamų tolesnių veiksmų.

30 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

31 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas